

Hensyn til Valg af Præst til Menigheden i Stedet for til Kultusministeriet.

Saa er der Spørgsmaalet med Hensyn til Konfirmationen og med Hensyn til den Erklæring, som skal afgives, og hvor ogsaa Konfirmationen spiller en Rolle. Jeg haaber, at dette Spørgsmaal med Lethed vil blive ordnet i det Udvalg, som vil blive nedsat om Sagen, ved Samraad med Kultusministeren paa en saadan Maade, at det ikke vil komme til at træde hindrende i Vejen for noget.

Den højtærede Kultusminister har udtalt over for et æret Medlem, at han ønskede at arbejde for, at Forholdene kunde blive saa gode som muligt for den levende Menighed, altsaa at den levende Menighed kunde komme til at befinde sig vel i Folkekirken. Jeg er overbevist om, at dette Ønske bedst vil opfyldes ved de to Forslag, som foreligge om Brugen af Kirkerne og om Udvidelse af Valgmenighedsloven, og jeg for mit Vedkommende er overordentlig taknemmelig for, at disse to Forslag ere fremsatte, og jeg haaber, at de ogsaa ville blive gennemførte, om det skulde kunne lykkes at gennemføre Loven om Menighedsraad. — Om Forslaget angaaende Brugen af Kirkerne skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Der staar i § 2, 3die Stykke, følgende: „Andre uordinerede kan Sognepræsten kun tillade at tale i Kirken fra Kordøren uden for de sædvanlige Gudstjenester, naar Sognepræsten selv eller en anden Præst paa hans Vegne er til Stede“. Naar den uordinerede har Lov til sammen med Præsten at tale i en Kirke, forekommer det mig underligt, at Gudstjenesten absolut skal være afsluttet, inden denne uordinerede faar Lov til at udtale sig. Jeg forstaar ikke Grunden til, at Gudstjenesten skal være afsluttet først. Det forekommer mig, at der ikke kan være det mindste i Vejen for, at en saadan uordineret Mand, som altsaa med Præstens Tilladelse kan tale i Kirken, faar Ordet før den sidste Salme er sunget og Slutningsbønnen bedt. Jeg tror, at det vilde være en nok saa god og nok saa heldig Fremgangsmaade som den, man her vilde træffe.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at der i § 6, 1ste Stykke, staar følgende: „De i §§ 3—5 omhandlede Gudstjenester m. v. skulle være offentlige med Adgang til Kirken ogsaa for andre af Sognets til Folkekirken hørende Beboere“ osv. Efter denne Paragrafs Ordlyd ville altsaa ikke andre end de, der høre til Folkekirken, kunne faa Adgang til Kirken. Jeg synes,

at det er en absolut Fejl ved denne Paragraf, og jeg haaber, at dette maa gaa ud. Jeg ved ikke, hvad der egentlig skulde være i Vejen for, at ogsaa alle andre Mennesker, selv om de betragte sig som staaende uden for Folkekirken, have Adgang til at høre de Ord, der falde inde i Kirken. Det kunde dog hælde, at mange saadanne kunde faa godt deraf. Jeg kan aldeles ikke forstaa, hvorfor der skal stilles Hindringer i Vejen for de Folk, som befinde sig uden for Folkekirken eller betragtes som staaende uden for Folkekirken. Forholdet er jo det, at Medlemmerne af en Frimenighed i Øjeblikket betragtes som staaende uden for Folkekirken, og jeg synes, det vilde være noget betænkeligt, om man f. Eks. vilde forbyde Medlemmer af en grundtvigsk Frimenighed at komme til Stede i en Kirke, hvor der lyder opbyggelige Ord, som de maaske ogsaa kunde have Lyst til at høre.

Det var disse Bemærkninger, jeg havde at gøre til de foreliggende Lovforslag, og i Betragtning af, at de fleste Medlemmer vistnok nu ønske, at denne Forhandling snart skal afsluttes, skal jeg indskrænke mig hertil.

Holm: Noget af det fornøjeligste ved den Forhandling, vi have ført i disse Dage, er det, at Medlemmerne have kunnet udtale sig ganske frit ud fra deres eget personlige Standpunkt, idet disse Spørgsmaal, som Forholdene have foreligget, selvfølgelig ikke endnu have kunnet blive til Partispørgsmaal; de ere saa ny imellem os, at man fra de forskellige Sider maa søge at finde sit Standpunkt dertil, og det giver jo Forhandlingen, en vis Oprindelighed.

Jeg vil gerne rette nogle Bemærkninger til de Udtalelser, som ere faldne fra forskellige Sider, særlig fra den højtærede Minister og det ærede Medlem for Stubbe-købing (N. J. Larsen). De to Herrer lagde Hovedvægten ved det nærværende Lovforslag derpaa, at det var Begyndelsen til en Kirkeforfatning, et Skridt henimod en saadan. De betonede begge, at vi have Grundlovens § 75 over os, og Ministeren tog det endogsaa saa højtideligt, at han henviste til vor Ed paa Grundloven, som forpligtede os til at tage denne Sag op. I Grundlovens § 75 staar der, som bekendt, at Folkekirkens Forfatning skal ordnes ved Lov, og det er altsaa den Opgave, vi have. Grundloven gaar ud fra, hvad der jo ogsaa er en vitterlig Kendsgerning, at Folkekirken har en Forfatning; man kan sige, at det er en miserabel Forfatning, det er